Druk BRM nr 154 /2007
Projekt z dnia 15 października 2007 r.

UCHWAŁA NR .....
RADY MIEJSKIEJ W ŁODZI
z dnia .....
w sprawie skargi spółki jawnej na działanie Prezydenta Miasta Łodzi p.

Na podstawie art.18 ust.2 pkt.15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz.717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337 oraz z 2007 r. Nr 48, poz.327, Nr 138, poz.974 i Nr 173, poz.1218), art. 229 pkt.3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz.1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682, Nr 181, poz. 1524), Rada Miejska w Łodzi

uchwala, co następuje:

§ 1.1 Skargę spółki jawnej na działanie Prezydenta Miasta Łodzi p. w zakresie uzyskania pozwolenia na budowę hotelu przy w Łodzi, uznaje się za zasadną.

1.2 Skarga jest zasadna z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do przedmiotowej uchwały, które stanowi jej integralną część.

§ 2.1 Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej do przekazania skarżącemu niniejszej uchwały wraz z z uzasadnieniem.

2.2 Zobowiązuje się Prezydenta Miasta Łodzi do poinformowania Przewodniczącego Rady Miejskiej w Łodzi o sposobie usunięcia przyczyn, które spowodowały zasadność skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Łodzi

Maciej Grubski

Projektodawca:
Komisja Rewizyjna Rady Miejskiej w Łodzi

Uzasadnienie

Komisja Rewizyjna Rady Miejskiej w Łodzi po wnikliwym rozpatrzeniu skargi spółki jawnej uznaje skargę za zasadną i stwierdza co następuje:

1. Skarżący, w dniu 14 listopada 2003 r. złożył wniosek o wydanie decyzji o warunkach zabudowy na budowę hotelu przy Wydział Urbanistyki i Architektury UMŁ wydał decyzie ustalającą warunki zabudowy dla wnioskowanej inwestycji. Strona ww. pan w czasie przewidzianym do odwołania się od przedmiotowej decyzji złożyła pismo, które Wydział Urbanistyki i Architektury UMŁ nie potraktował jako odwołania.

Zdaniem Komisji takie zachowanie doprowadziło do unieważnienia pozwolenia na budowę, a w konsekwencji wydłużyło prowadzone postępowanie.

2. Wydział Urbanistyki i Architektury UMŁ wezwaniem z dnia 3 września 2007 r. zobowiązał skarżącego do przedstawienia pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania dokumentu, pozwolenia na użytkowanie parkingu przy ul. oraz oświadczenia o zamurowaniu istniejących otworów okiennych w budynku przy al.

Według posiadanej przez Komisję opinii prawnej żądanie pozwolenia na użytkowanie parkingu w postępowaniu o wydanie zezwolenia na budowę jest niezasadne, gdyż zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 19 sierpnia 2004 r. w sprawie obiektów hotelarskich i innych obiektów, w których są świadczone usługi hotelarskie budowa parkingu jest konieczna przede wszystkim do zaszeregowania obiektu hotelowego do określonego rodzaju.
Zdaniem Komisji również żądanie oświadczenia o zamurowaniu istniejących otworów okiennych jest niezasadne z uwagi na fakt, że prawomocną decyzją Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego przedmiotowe okno powinno zostać zamurowane do dnia 31 grudnia 2007 r.
Komisja zwraca uwagę na brak należytej inicjatywy, mającej na celu rozwiązanie powyższej sytuacji.

3. Ponadto, skarżący wskazuje w swojej skardze na nierówne traktowanie w relacji do sąsiedniej inwestycji – budowy hotelu „CAMPANILE" przy
Decyzją z dnia 5 grudnia 2003 Prezydent Miasta Łodzi wydał decyzję o warunkach zabudowy na budowę hotelu na 80 pokoi. Jednakże decyzjami z dnia 13 października 2006 r. i 20 czerwca 2007 r. wydano pozwolenia na budowę hotelu odpowiednio na 100 i 104 pomimo oczywistej sprzeczności z wydaną decyzją o warunkach zabudowy.

W związku z powyższym, w ocenie Komisji Rewizyjnej prowadzone postępowanie naruszyło zasady pogłębiania zaufania obywateli do organów Państwa oraz zasadę szybkości postępowania administracyjnego określone odpowiednio w art. 8 kpa oraz art. 12 kpa